

گراف

graph

تازه‌های آماری و نمودارها را در
«دنیای اقتصاد» مطالعه کنید

بازدہی بازارها در هفته ای که گذشت (۱۱ تا ۱۵ اسفند)

سکه امامی: -0.94%

نیم سکه: 3.77%

شاخص بورس: -1.35%

ربع سکه: 3.29%

طلا (گرم ۱۸ عیار): -1.46%

دلار: -2.92%

اونس طلا: 2.1%

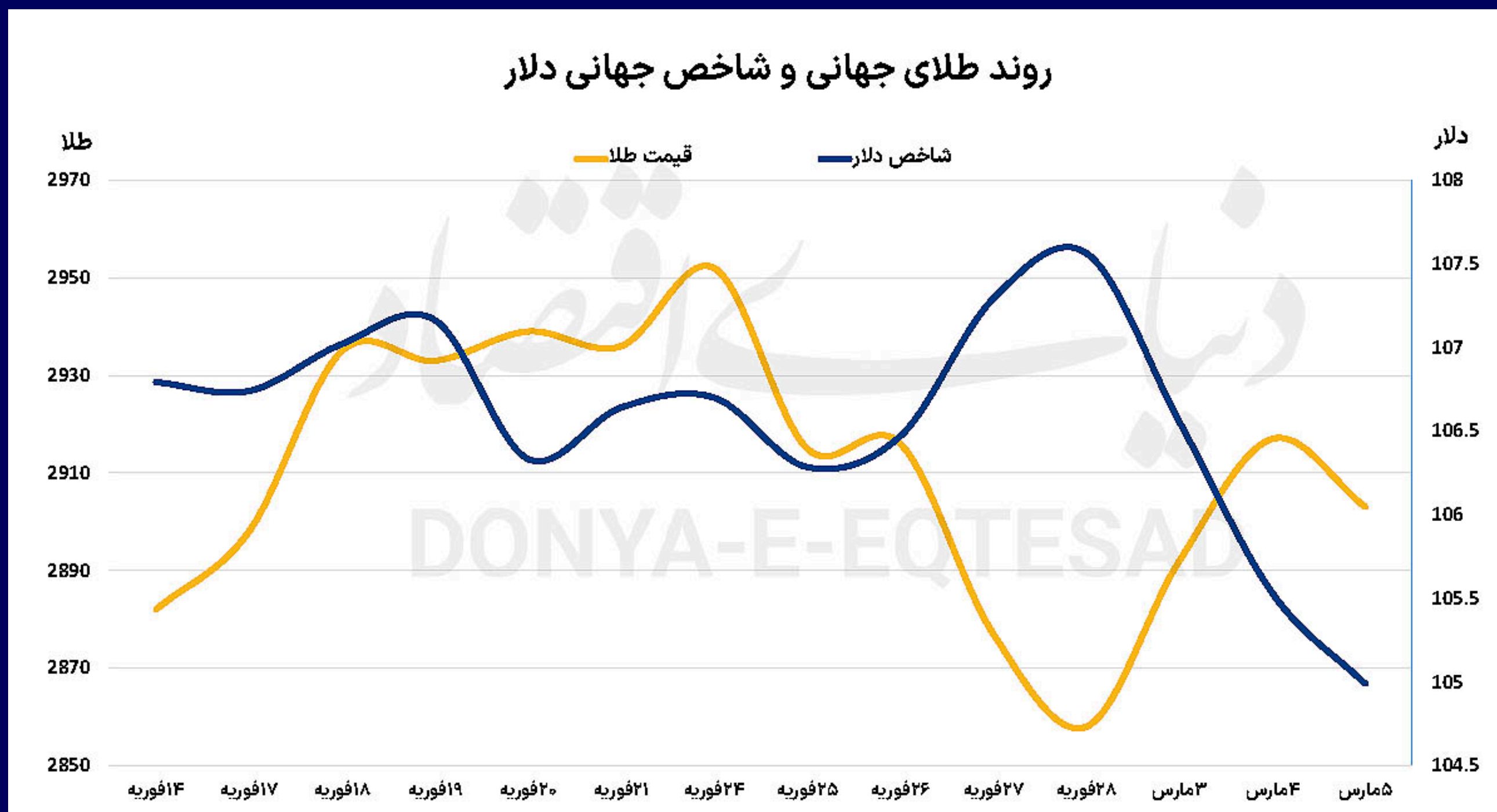
این هفته بازارها بازهم نوسان داشتند! بورس باز هم قرمز شد و شاخص با ۱.۳۵٪ افت به ۲,۸۰۵,۳۴۴ واحد رسید. دلار هم عقب‌نشینی کرد و با ۲.۹۲٪ کاهش به ۸۹,۶۰۰ تومان رسید!

اما طلا و سکه‌ها مسیرهای متفاوتی رفتند! اونس جهانی با رشد ۲.۱٪ به ۲,۹۱۸ دلار رسید.

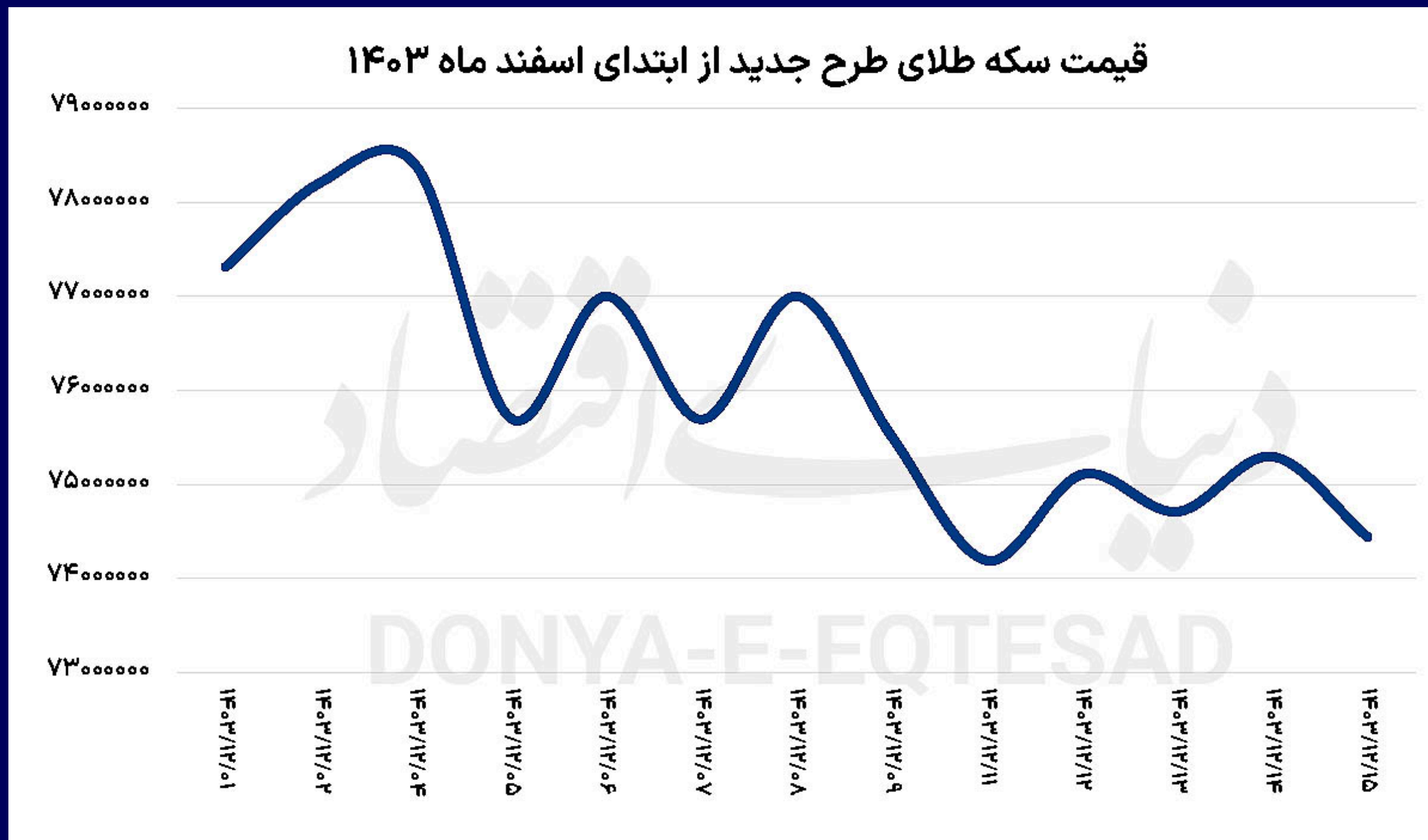
طلای ۱۸ عیار ۱.۴۶٪ افت داشت و به ۶,۴۰۶,۰۰۰ تومان رسید.

سکه امامی ۰.۹۴٪ کاهش داشت و روی ۷۳,۸۰۰,۰۰۰ تومان ایستاد.

اما نیم‌سکه و ربع‌سکه کولاک کردند! نیم‌سکه ۳.۷۷٪ رشد کرد و به ۴۴,۰۰۰,۰۰۰ تومان رسید، ربع‌سکه هم ۳.۲۹٪ افزایش داشت و ۲۲,۰۰۰,۰۰۰ تومان شد!

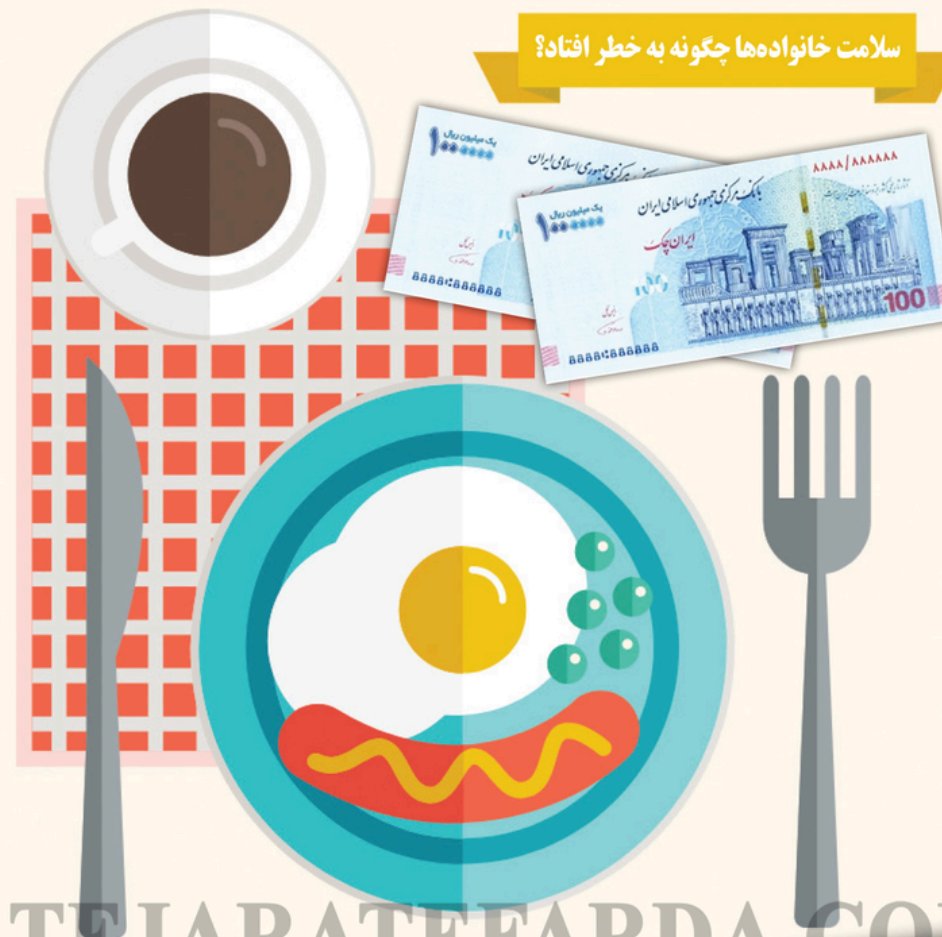
در کنار گسترش نااطمینانی‌های تجاری و وضع تعرفه‌های متقابل از سوی اقتصادهای بزرگ جهان، گزارشی از سوی شورای جهانی طلا نشان داد که بانک‌های مرکزی جهان همچنان در حال خرید طلا هستند. از سوی دیگر برخی از کارشناسان باور دارند که طلا ممکن است به اوج خود برسد و سپس دچار اصلاح قیمت شدید شود.

بررسی بازار غیررسمی در روز چهارشنبه نشان داد که قیمت دلار کاهشی شده است. تحلیلگران این افت قیمت را به اخبار مربوط به میانجیگری روسیه برای مذاکرات ایران و آمریکا نسبت می‌دهند. به‌طوری که یوری اوشاکوف، مشاور و دستیار رئیس‌جمهور روسیه شامگاه سه‌شنبه با اشاره به رایزنی هیات‌های روسیه و آمریکا در ریاض درباره ایران گفت: «توافق شد تا درباره مسائل پیرامون ایران نشستی جداگانه برگزار کنیم. اما تاکنون، نحوه برگزاری و زمان این نشست مشخص نشده است.» به نظر می‌رسد که این خبر سیگنال مثبتی به بازار ارسال کرده و موجب شده است تا معامله‌گران با پیش‌بینی کاهش بیشتر قیمت در روزهای آینده، در موقعیت خرید قرار نگیرند.

دور از سفره

سلامت خانواده‌ها چگونه به خطر افتاد؟

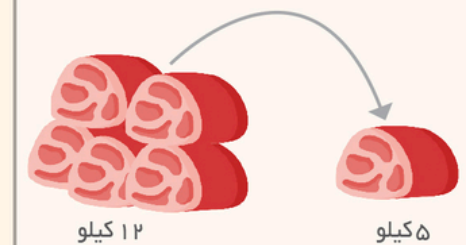

کاهش مصرف مواد غذایی در ایران در سال ۱۴۰۳، با شواهدی از افت تقاضا و کاهش سرانه مصرف اقلام اساسی واقعیتهای نگران‌کننده است.

دلایل اصلی این روند شامل تورم فزاینده، تحریم‌ها، سیاست‌های ناکارآمد دولتی، و شوک‌های اقتصادی است که قدرت خرید مردم را به شدت کاهش داده‌اند. این وضعیت نه تنها سلامت عمومی را تهدید می‌کند، بلکه پیامدهای اقتصادی و اجتماعی گسترده‌ای به دنبال دارد.

بر اساس گزارش‌های پیشین، مصرف سرانه گوشت قرمز از ۱۲ کیلوگرم در سال به حدود ۶ کیلوگرم تا سال ۱۴۰۰ کاهش یافته بود. در سال ۱۴۰۳، با توجه به افزایش قیمت‌ها و تورم اعلام‌شده، این میزان احتمالاً به زیر ۵ کیلوگرم رسیده است، که نشان‌دهنده کاهش بیش از ۵۰ درصدی نسبت به دهه گذشته است.

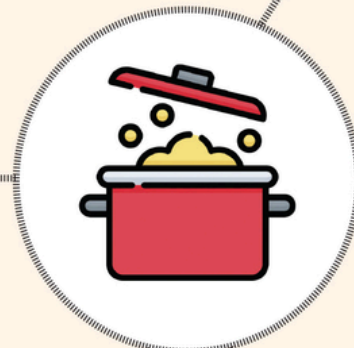

گزارش‌های پراکنده از اتحادیه بنگداران و سوپرمارکت‌داران در سال‌های قبل نشان‌دهنده کاهش ۳۵ درصدی تقاضا بود. در سال ۱۴۰۳، با تورم فزاینده، این کاهش ممکن است به ۴۰ تا ۴۵ درصد رسیده باشد.

قیمت مواد غذایی در نیمه دوم سال ۱۴۰۳ حدود ۵۰ درصد افزایش یافته که به کاهش قدرت خرید و در نتیجه مصرف منجر شده است.

کاهش تقاضا برای مواد غذایی به دلیل گرانی، به رکود در بخش تولید و توزیع نیز دامن زده و چرخه‌ای معیوب ایجاد کرده است.

کاهش تقاضا، فعالان بازار را با مشکلات مالی مواجه کرده و تولید را تحت تأثیر قرار داده است.

کاهش مصرف پروتئین و مواد مغذی، خطر سوءتغذیه به ویژه در کودکان و سالمندان را افزایش داده است.

مصرف کربوهیدرات‌ها (مثل نان و پیتزا) نسبت به پروتئین‌ها (مثل گوشت و مرغ) در سال ۱۴۰۳ افزایش یافته است، که نشان‌دهنده جایگزینی اقلام ارزان‌تر در سبد غذایی است.

با وجود افزایش اسمی دستمزدها، رشد آنها با تورم همگام نبوده و قدرت خرید مردم کاهش یافته است. گزارش‌ها نشان می‌دهند که بودجه مواد غذایی خانوارها در سال ۱۴۰۳ نسبت به سال قبل به طور واقعی تا ۲۰ درصد افت کرده است.

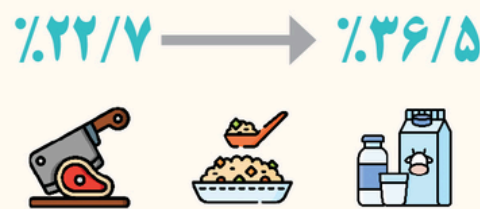

تحریم‌های تشدیدشده و کاهش درآمدهای نفتی، دسترسی به ارز برای واردات مواد اولیه غذایی را محدود کرده است. این امر به افزایش هزینه تولید و قیمت نهایی محصولات منجر شده است.

SANCTIONS

حذف یا کاهش یارانه‌های مؤثر و عدم جایگزینی آنها با سیاست‌های حمایتی کارآمد، خانوارهای کم‌درآمد را در معرض آسیب بیشتری قرار داده است.

تورم مواد غذایی که از ۲۲/۷ درصد در اردیبهشت ۱۴۰۳ به ۳۶/۵ درصد در بهمن ۱۴۰۳ رسیده، فشار شدیدی بر خانوارها وارد کرده است. قیمت اقلامی مانند گوشت، لبنیات و برنج به طور خاص افزایش چشمگیری داشته و از دسترس بسیاری از خانواده‌ها خارج شده است.

جهش نرخ دلار در سال ۱۴۰۳ (تا ۱۸ درصد کاهش ارزش پول ملی ظرف دو هفته طبق برخی اظهارات) هزینه واردات و تولید داخلی را بالا برده و عرضه مواد غذایی را کاهش داده است.

اعلام کاهش ۴۶ درصدی بودجه کالاهای اساسی و دارو در سال ۱۴۰۳ نسبت به سال قبل (معادل ۸/۵ میلیارد دلار)، توانایی دولت برای حمایت از تأمین مواد غذایی را محدود کرده است.

ساختمان سیاست

چرا ساختمان‌سازان به سیاستمداران رو می‌آورند؟

برلوسکونی و ترامپ از فعالیت‌های اقتصادی خود در بخش ساخت و ساز به عنوان سکوی پرشی برای ورود به عرصه سیاست استفاده کردند و به مدارج بالای سیاسی دست یافتند.

دونالد ترامپ قبل از این که به عنوان رئیس‌جمهور ایالات متحده آمریکا انتخاب شود، به خاطر فعالیت‌هایش در صنعت املاک و مستغلات، ساخت‌وساز مسکن، هتل‌ها و برج‌های تجاری مشهور بود.

در صنعت ساختمان، توسعه‌دهندگان به افراد یا شرکت‌هایی گفته می‌شود که در توسعه و ساخت پروژه‌های بزرگ ساختمانی نقش دارند. توسعه‌دهنده‌ها زمین‌ها یا املاکی را که ظرفیت توسعه دارند شناسایی می‌کنند.

توسعه‌دهندگان توان ارزیابی بازار، تحلیل نیازهای محلی و بررسی قابلیت‌ها را دارند و می‌توانند پروژه‌های بزرگ را تأمین مالی کنند.

توسعه‌دهندگان همچنین توان تطبیق با تغییرات اقتصادی، تکنولوژیک و قوانین ساختمانی را دارند و در مجموع می‌توانند پروژه‌هایشان را مطابق با استانداردهای روز و نیازهای بازار پیش ببرند.

نقش توسعه‌دهندگان

TRUMP TOWER

ترامپ تاور در نیویورک یکی از شاخص‌ترین برج‌های آمریکا است.

شمار زیادی از غول‌های ساختمان‌سازی به سیاست رو می‌آورند؛ یا خود سیاستمدار می‌شوند، مثل برلوسکونی و ترامپ یا شریک سیاستمداران می‌شوند.

رابطه بین سیاست و صنعت ساختمان پیچیده و چندوجهی است.

برلوسکونی نیز که به عنوان یکی از ثروتمندترین مردان ایتالیا شناخته می‌شد، پیش از ورود به سیاست، شرکت ساختمانی Edilnord را تأسیس کرد و در ساخت مسکن مشارکت داشت.

یک مثال کلاسیک از ارتباط میان ساختمان‌سازان و سیاستمداران که از منافع متقابل ناشی می‌شود، می‌تواند مربوط به توسعه شهری و پروژه‌های زیرساختی باشد.

این رابطه اگرچه رابطه‌ای سالم و استاندارد نیست اما یک رابطه تعیین‌کننده است.

خدمات سیاستمداران به ساختمان‌سازان

۱ سیاستمداران می‌توانند فرآیند اخذ این مجوزها را تسهیل کنند یا موانع قانونی را کاهش دهند.

۲ ساختمان‌سازان برای تغییر قوانین مرتبط با کاربری زمین، تراکم ساختمانی، یا حتی معافیت‌های مالیاتی به سیاستمداران مراجعه می‌کنند.

۳ سیاستمداران می‌توانند از طریق نفوذ خود در مجلس یا دولت، این تغییرات را اعمال کنند.

۴ سیاستمداران می‌توانند به ساختمان‌سازان کمک کنند تا از طریق بانک‌ها یا نهادهای دولتی به وام‌ها و تسهیلات مالی دسترسی پیدا کنند.

۵ در بسیاری از کشورها، سیاستمداران نقش لابی‌گر را برای ساختمان‌سازان ایفا می‌کنند و در ازای دریافت مزایای مالی یا سیاسی، منافع آنها را در نهادهای تصمیم‌گیری پیش می‌برند.

خدمات ساختمان‌سازان به سیاستمداران

۱ ساختمان‌سازان اغلب از منابع مالی خود برای حمایت از کمپین‌های انتخاباتی سیاستمداران استفاده می‌کنند.

۲ سیاستمداران خود به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در پروژه‌های ساخت‌وساز سرمایه‌گذاری می‌کنند. این امر باعث می‌شود که آنها منافع مشترکی با ساختمان‌سازان داشته باشند.

۳ سیاستمداران برای جلب رای هم نیاز به تأمین مالی دارند و هم موفقیت در چنین پروژه‌هایی می‌تواند به بهبود چهره عمومی آنها و شانس انتخاب مجددشان کمک کند.

